trasa:
Międzybrodzie Żywieckie – Dolina Isepnicka – Przełęcz Isepnicka 698 m n.p.m. – Wielka Puszcza – Przełęcz Bukowska – Trzonka 727 m n.p.m. – Palenica 572 m n.p.m. – Porąbka

kraj / pasmo:
Polska / Beskid Mały

Szlaki:

Czasy przejść:
- Międzybrodzie Żywieckie – Dolina Isepnicka – Przełęcz Isepnicka: **1 godzina 10 minut / szlak:**
- Przełęcz Isepnicka – Wielka Puszcza – Przełęcz Bukowska: **1 godzina 50 minut / szlak:**
- Przełęcz Bukowska – Trzonka – Palenica – Porąbka: **1 godziny 45 minut / szlak:**

Łączny czas przejścia trasy: 4 godzin 45 minut

Dystanse:
- Międzybrodzie Żywieckie – Dolina Isepnicka – Przełęcz Isepnicka: **3,1 km**
- Przełęcz Isepnicka – Wielka Puszcza – Przełęcz Bukowska: **5,0 km**
- Przełęcz Bukowska – Trzonka – Palenica – Porąbka: **6,4 km**

Łączny dystans: 14,5 km

Suma podejść: 787 m
Suma zejść: 878 m

Punktów GOT PTTK: 24

Najwyższy punkt: Trzonka 727 m n.p.m.

Start: Międzybrodzie Żywieckie / końcowa pętla PKS
Meta: Dom Kultury w Porąbce

Tytułem wstępu...
Tym razem proponuję odwiedzenie stosunkowo niewielkiego, ale obfitego w wybitnie malownicze zakątki, pasma Beskidu Małego. Pasma wciąż niedocenianego, znacznie mniej oblężonego niż więksi kuzyni jak Beskid Śląski i Żywiecki, dzięki jednak czemu paradoksalnie, poza tymi najbardziej topowymi miejscami, wciąż można tam odnaleźć znacznie więcej spokoju i ciszy. Nazwa pasma potrafi tu jednak być wyjątkowo zwodnicza, co już niejednokrotnie podkreślałem w innych opisach szlaków na jego terenie, gdyż słowo „mały" może sugerować „łatwy", a wrażenie to dodatkowo może nasilać nieszczególnie duża wysokość jego szczytów oscylujące w okolicach od 700 do 900 m n.p.m. (wysokość najwyższego szczytu pasma Czupla 930 m n.p.m.).

Tymczasem Beskid Mały potrafi porządnie dać się we znaki, szczególnie w obrębie szlaków wokół Doliny Międzybrodzkiej, gdzie zbocza masywów ostro opadają w dół do jej dna. Z pewnością jednak warto odwiedzić to wyjątkowo pasmo, przeglądające się w wodach zbiorników wodnych i rzeki, oraz nieopodal znajdującego się największego w Beskidach jeziora Żywieckiego. Innym atutem Beskidu Małego są z pewnością jego piękne lasy, które w wielu miejscach wciąż zachowały swój właściwy pierwotny charakter, gdzie dominują drzewa liściaste, często wiekowe.

1 **opis szlaku: „Międzybrodzie Żywieckie – Dolina Isepnicka – Przełęcz Isepnicka – Wielka Puszcza – Przełęcz Bukowska – Trzonka – Palenica – Porąbka "** / CC - Attribution Noncommercial, share Alike by Sebastian Nikiel
Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

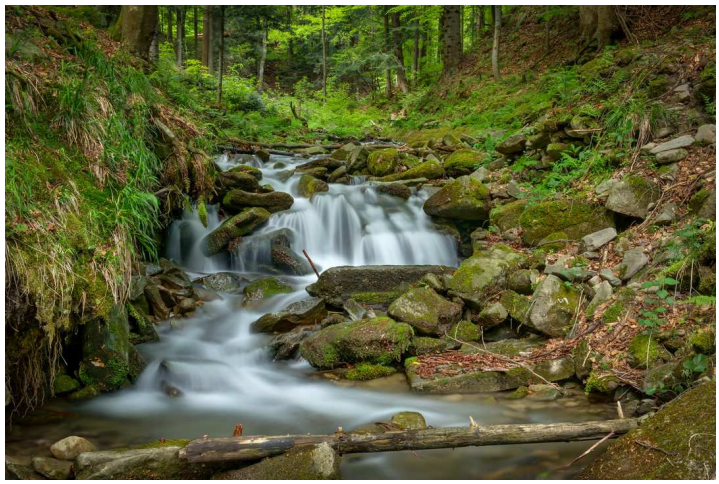

Beskid Mały potrafi porządnie dać się we znaki, szczególnie w obrębie szlaków wokół Doliny Międzybrodzkiej,z pewnością jednak warto odwiedzić to wyjątkowo pasmo, w którym nie brak wybitnie malowniczych zakątków, ważnym atutem tego pasma są też piękne, właściwe dla Beskidów, lasy liściaste z licznymi wiekowymi okazami drzew.
Takie piękne widoki czekają na nas na opisywanym szlaku tu po lewej widok na masyw Kiczery z Przełęczy Isepnickiej, po prawej kaskady potoku w Dolinie Wielkiej Puszczy

Opis szlaku...

Wycieczkę rozpoczynamy od dotarcia w rejon pętli autobusowej w Międzybrodziu Żywieckim, któremu przyporządkowano liczbę III. **Jest to ostatni przystanek, przy szosie wiodącej do dolnej stacji kolejki linowo-terenowej na górę Żar.** Sama szosa w gwoli ścisłości prowadzi zresztą aż na sam szczyt Żaru, obowiązuje tam jednak, właśnie od okolic wymienionej stacji, zakaz wjazdu. **Do przystanku Międzybrodzie Żywieckie III kursują PKS-y z miasta Bielsko-Białej, oraz komunikacja gminna z Żywca (linia nr 17). Trzeba tu jednak od razu dodać że kursów PKS-ów jest stosunkowo niewiele, z cała pewnością warto więc przed wyjazdem sprawdzić aktualny rozkład jazdy.**

Ze względu na fakt że trasę kończymy i zaczynamy w innym miejscu, oddalonym od siebie o kilkanaście kilometrów wskazane jest skorzystanie z środków transportu publicznego. Przy czym możliwe również jest skorzystanie z własnego samochodu, w takim jednak przypadku wskazane byłoby rozważenie pozostawienie go w okolicach centrum Porąbki na jednym z parkingów, gdzie będziemy szlak kończyć, a następnie pieszo przejście przez most z powrotem do ulicy Bielskiej, skąd kursują połączenia do Międzybrodzia Żywieckiego. **Wybierające ten wariant należy zadbać o skoordynowanie czasu na dojazd do Porąbki, pieszego przejścia na rzeczowy przystanek przy ulicy Bielskiej, z kursami PKS-ów do Międzybrodzia Żywieckiego.** Jeśli natomiast wolimy pozostawić samochód na punkcie startu, choć zaznaczam że powrót w późnych godzinach do Międzybrodzia Żywieckiego może okazać się problematyczny, to wystarczy minąć rzeczową pętlę autobusową i podjechać za szosą około 250 metrów wyżej w rejon dolnej stacji kolejki na górę Żar. Znajdują się tam płatne parkingi.

Powróćmy już jednak na miejsce startu. Ruszając z przystanku PKS w Międzybrodziu Żywieckim III, przechodźmy na drugą stronę szosy i zakręcamy w lewo. Po około 30 metrach dotrzemy do rozwidlenia dróg, gdzie natrafimy na choinkę szlaków. **Znajdziemy na niej rozpoczynający się tu szlak zielony, którym właśnie będziemy podążać Doliną Isepnicką przez najbliższą godzinę i dwadzieścia minut.** Zgodnie ze wskazaniem kierunkowskazu podążamy za wąską asfaltową drogą w dół (ulica Podgórska), opuszczając główną szosę.

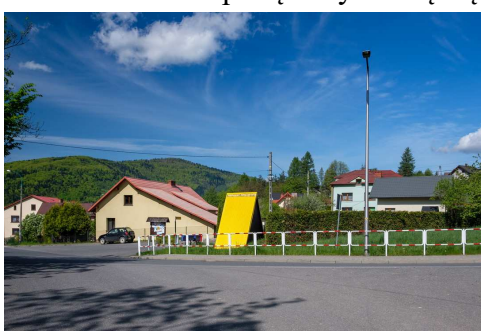

Wycieczkę rozpoczynamy od dotarcia do pętli autobusowej (zdjęcie po lewej) w Międzybrodziu Żywieckim III

Po przejściu około 150 metrach, szlak zakręci w prawo w kierunku mostku, za którym szosa się rozwidla. W

 opis szlaku: „Międzybrodzie Żywieckie – Dolina Isepnicka – Przełęcz Isepnicka – Wielka Puszcza – Przełęcz Bukowska – Trzonka – Palenica – Porąbka ” / CC - Attribution Noncommercial, share Alike by Sebastian Nikiel
Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

miejscu tym opuszczamy ulicę Podgórską, zakręcając w lewo w ulicę Kosarzyska. **Szosa będzie prowadzić cały wzdłuż potoku Isepnica. Warto tu zachować wzmożoną czujność, jak to często bywa w przypadku odcinków prowadzących przez tereny zabudowane, oznakowanie bywa niejednoznaczne, lub nie ma go wcale.** W tym jednak konkretnym przypadku szlak był stosunkowo niedawno odnowiony, znaków jest więcej, acz w takich właśnie miejscach wciąż interpretacja przebiegu marszruty pozostawia spory obszar na wątpliwości.

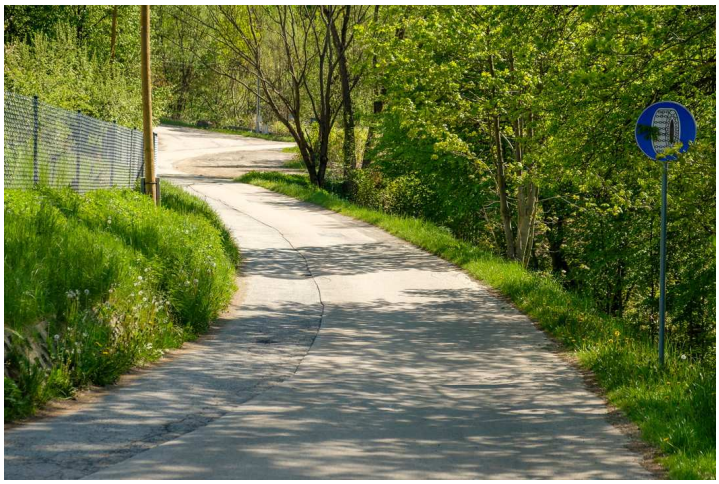

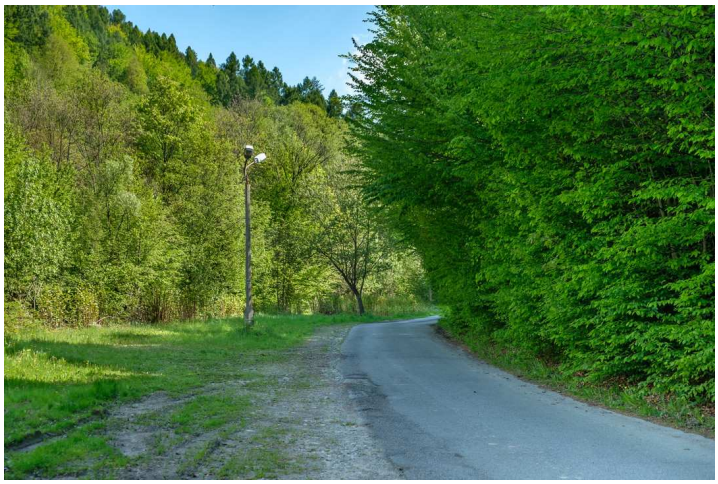

Początkowo, opuściwszy główna szosę tudzież ulicę Beskidzką, podążamy ulicą Podgórską (zdjęcie po lewej) by po przejściu około 150 metrów, zakręcić w prawo w kierunku mostku, za którym szosa się rozwidla. W miejscu tym opuszczamy ulicę Podgórską, zakręcając w lewo w ulicę Kosarzyska.

Niedługo po minięciu krzyżówki szosa zacznie się wznosić w górę, po prawej będziemy mijać prywatne gospodarstwa, oraz kwatery („Domki nad potokiem"), po lewej zaś cały czas towarzyszyć nam będzie koryto potoku Isepnica. Po pokonaniu podejścia szlak wciąż prowadząc wzdłuż szosy doprowadzi nas do krótkiego bukowego lasu. Jeśli mieliśmy szczęście trafić w to miejsce w chwili gdy potok był zasobny w wodę usłyszymy donośny huk spadającej z progów wody, będzie to pierwszy z dwóch następujących po sobie wodospadów, kolejny do którego znacznie łatwiej będzie nam zejść, znajduję się tuż za wymienionym laskiem, po lewej stronie.

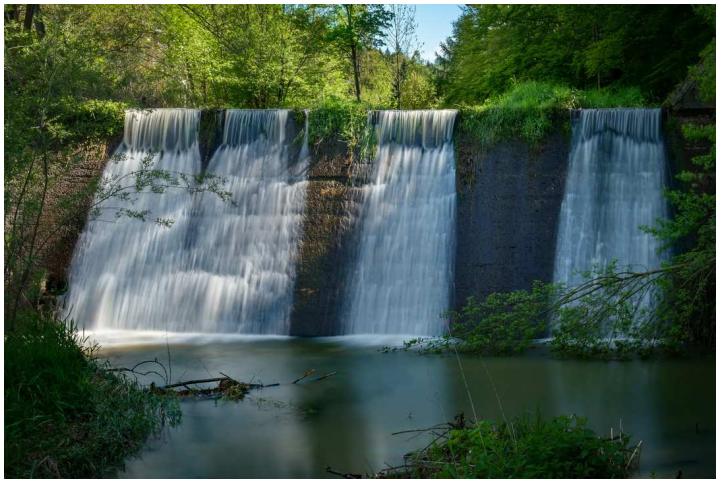

...niedługo po minięciu krzyżówki szosa zacznie się wznosić w górę, po prawej będziemy mijać prywatne gospodarstwa, oraz kwatery „Domki nad potokiem" (zdjęcie po lewej), cały czas towarzyszyć nam będzie również koryto potoku Isepnica na tym odcinku po stronie lewej.

W miejscu tym ulica Kosarzyska, którą prowadzi nasz zielony szlak zakręca w prawo, ponownie się wznosząc. Po pokonaniu podejścia, prowadzącego głównie lasem, szosa powoli zakręci w lewo, a następnie złagodnieje, acz cały czas lekko się wznosząc, prowadząc wzdłuż potoku w górę doliny. Po kilkunastu minutach dotrzemy do kolejnej krzyżówki gdzie w lewo odbija ulica Cicha, my wciąż trzymając się prawego brzegu potoku zmierzamy w górę. Po kilkunastu minutach dotrzemy do kolejnej krzyżówki gdzie w lewo odbija ulica Cicha, z która już raz się spotkaliśmy na poprzednich rozstajach, my wciąż trzymając się prawego brzegu potoku zmierzamy w górę.

 opis szlaku: „Międzybrodzie Żywieckie – Dolina Isepnicka – Przełęcz Isepnicka – Wielka Puszcza – Przełęcz Bukowska – Trzonka – Palenica – Porąbka " / CC - Attribution Noncommercial, share Alike by Sebastian Nikiel
Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

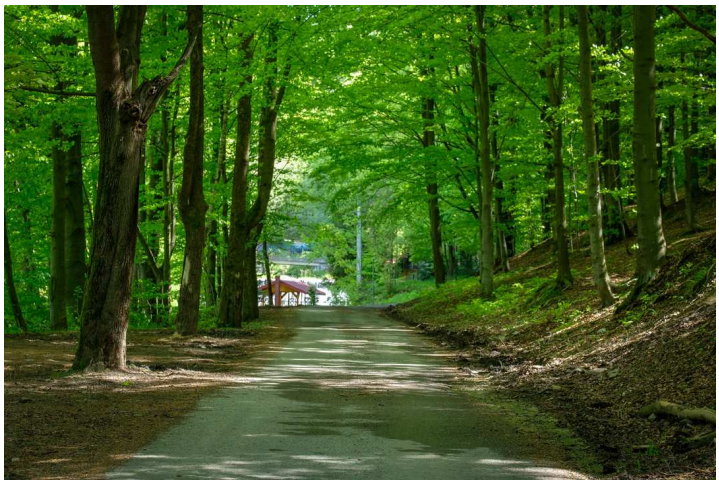

...po pokonaniu podejścia szlak wciąż prowadząc wzdłuż szosy doprowadzi nas do krótkiego bukowego lasu. Jeśli mieliśmy szczęście trafić w to miejsce w chwili gdy potok był zasobny w wodę usłyszymy donośny huk z dwóch następujących po sobie wodospadów potoku Isepnica, nad drugi z nich na zdjęciu po prawej) możemy łatwo zejść po przekroczeniu rzeczowego lasku.

Rzadsze już zabudowania będą pojawiać się tylko na przeciwległym – lewym brzegu potoku, z prawej natomiast szosa wprowadzić będzie wzdłuż pięknego lasu liściastego. Niedługo potem znów nieco intensywniej się wnosząc poprowadzi delikatnym, zakręcającym w prawo łukiem. Po lewej stronie miniemy charakterystyczny domek letniskowy zlokalizowany tuż przy mostku, po przekroczeniu którego dotrzemy do kolejnego skrzyżowania. W miejscu tym asfaltowa szosa odbije w lewo (ulica Kasztanowa), a my opuszczamy nareszcie asfalt podążając dalej w górę za drogą gruntową. Również potok Isepnicki, płynący pod mostkiem, który niedawno pokonaliśmy przejdzie na prawą stronę drogi.

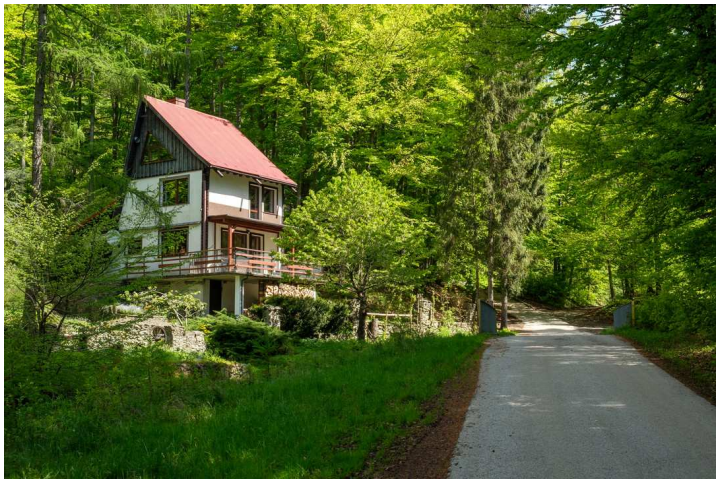
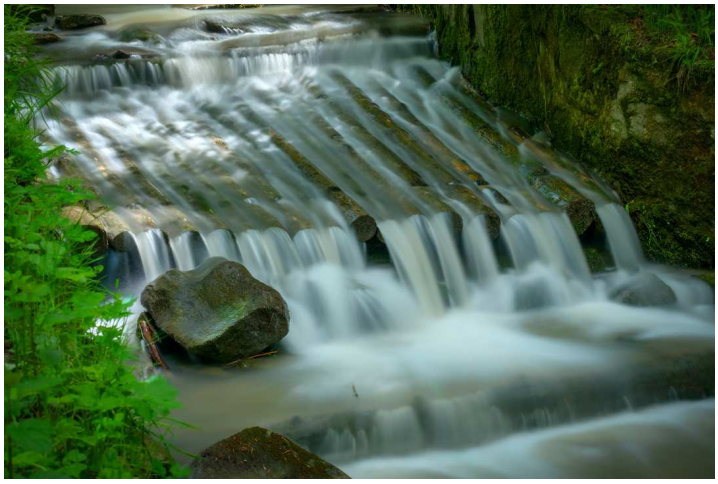

Droga wijąc się i cały czas łagodnie wznosząc będzie prowadzić pięknym, typowym dla siedlisk leśnych w Beskidach, lasem liściastym z niewielka domieszką drzew iglastych. Po pokonaniu około 210 metrów po prawej dostrzeżemy niewielki drawniany mostek nad potokiem Isepnickim. **Na prawym brzegu zaś obmurowane kamieniami, z drewnianym daszkiem źródełko Księdza Józefa.**

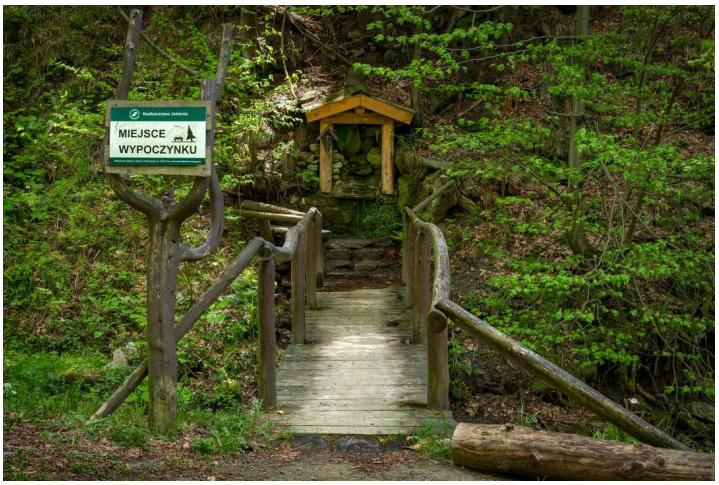

 opis szlaku: „Międzybrodzie Żywieckie – Dolina Isepnicka – Przełęcz Isepnicka – Wielka Puszcza – Przełęcz Bukowska – Trzonka – Palenica – Porąbka ” / CC - Attribution Noncommercial, share Alike by Sebastian Nikiel

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

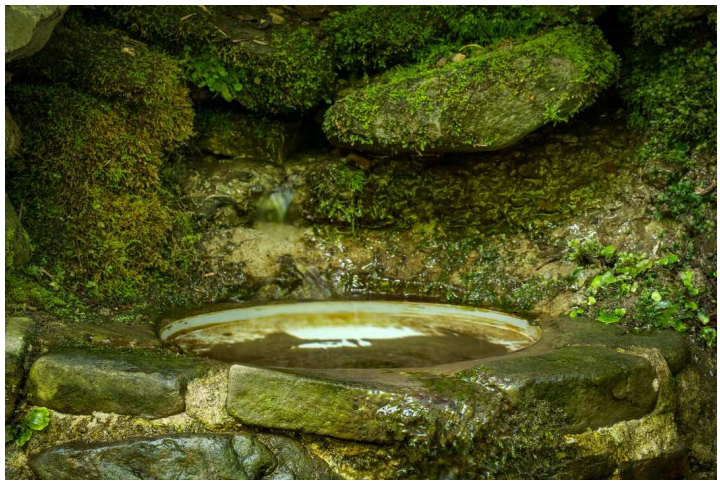

...źródełko Księdza Józefa w Dolinie Isepnickiej

Ruszając w dalszą drogę leśny trakt zakręci w lewo, potem w prawo wyprowadzając nas na śródleśnej polanie. Chwilę potem, tuż za nią, dotrzemy do rozwidlenia. Tam kończy się ulica Kosarzyska, a my odbijamy w prawo, w górę, opuszczając dno doliny i płynący nią potok. Przed nami dwukilometrowy odcinek prowadzący przez cały czas, chwilami bardzo intensywnie, w górę. Do zdobycia mamy około 250 metrów deniwelacji pionowej.

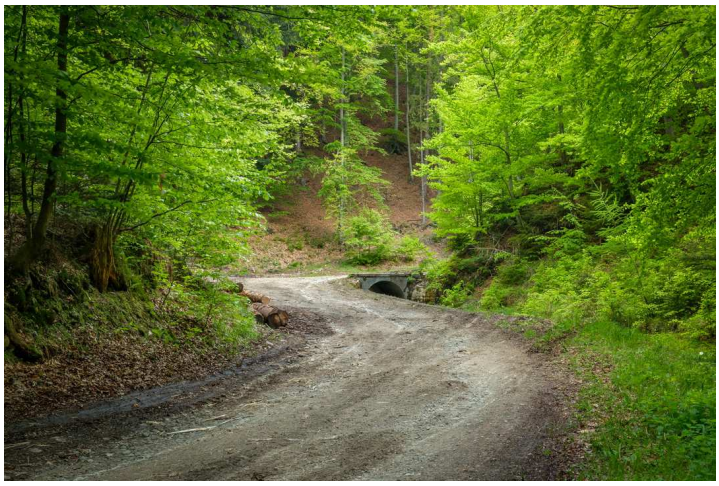

Rozwidlenie gdzie kończy się ulica Kosarzyska, gdzie odbijamy w prawo, w górę, opuszczając dno doliny i płynący nią potok. Na zdjęciu po prawej widok z szlaku wstecz w stronę polany z rzeczowym rozwidleniem leśnych traktów.

Po pokonaniu pierwszego intensywnego podejścia, opuściwszy dno doliny dotrzemy do kolejnego śródleśnego rozwidlenia. W miejscu tym wskazane jest zachowanie wzmożonej uwagi, pomimo upływu lat nadal nie poprawiono tu oznakowania. W osi rozwidnienia, nieco w górze wśród młodników dostrzeżemy drewniany paśnik. Widząc go zakręcamy za drogą w prawo, prowadzącą w górę.

Widok wstecz z podejścia z polany gdzie opuściliśmy ulicę Kosarzyska, oraz dno doliny.

Niedługo potem po lewej miniemy drewnianą wiatę, z ławami i stołem umożliwiającą odpoczynek i spożycie

 opis szlaku: „Międzybrodzie Żywieckie – Dolina Isepnicka – Przełęcz Isepnicka – Wielka Puszcza – Przełęcz Bukowska – Trzonka – Palenica – Porąbka ” / CC - Attribution Noncommercial, share Alike by Sebastian Nikiel
Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

posiłku. Kolejne kilkanaście minut to mozolne zdobywanie następnych metrów wysokości, wędrując w większości przez las. Po tym czasie powinniśmy dotrzeć do miejsca gdzie ściana lasu z lewej zacznie rzednąć, a w przesiekach dostrzeżemy dominujący w pejzażu masyw Kiczery. **Będzie to oznaczało że znajdujemy się już blisko Przełęczy Isepnickiej.**

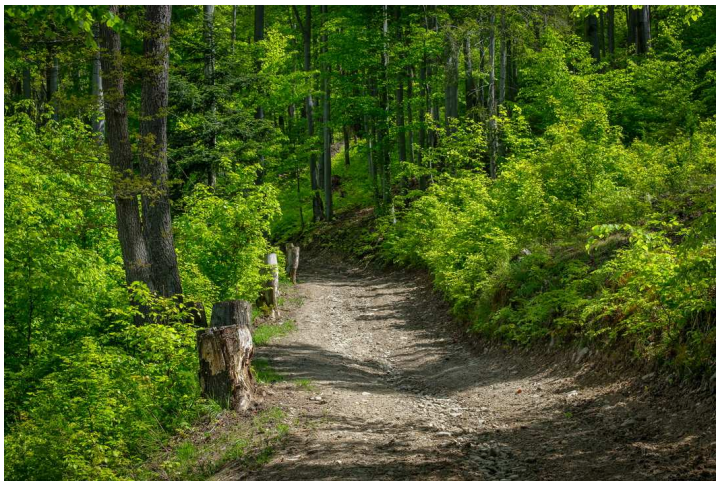

Stosunkowo nowa wiata z ławami i stołami umożliwiająca odpoczynek podczas podejścia pod Przełęcz Isepnicką, na dole dalszy ciąg szlaku, prowadzący cały czas do góry aż do samej Przełęczy Isepnickiej.

Kilka chwil potem las po lewej stanie się jeszcze rzadszy, głównie niestety za sprawą drwali, panorama znacznie się rozszerzy, umożliwiając podziwianie charakterystycznego ściętego wierzchołka góry Żar, gdzie znajduje się zbiornik wodny elektrowni szczytowo-pompowej. Zwracając wzrok jeszcze bardziej w lewo zobaczymy nieco odleglejszy masyw Rogacza, Czupla i Magurki Wilkowickiej. Wkrótce dotrzemy do kulminacji podejścia, gdzie od prawej strony dołączy do naszego, szlak czerwony. **Zaraz potem zakręcimy w dół, by wkrótce dotrzeć do Przełęczy Isepnickiej 698 m n.p.m., dotarcie do tego miejsca według wskazań drogowskazów powinno nam zająć od chwili startu około 1 godziny 20 minut.** W praktyce jak zawsze jest to ściśle uzależnione od naszej kondycji i tempa. Warto to tym pamiętać, aby zapewnić sobie odpowiednią rezerwę czasu, dostosowaną do naszych możliwości.

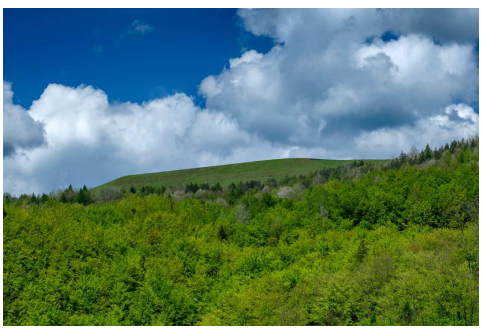
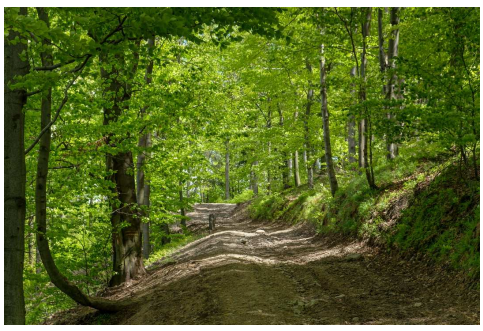

 opis szlaku: „Międzybrodzie Żywieckie – Dolina Isepnicka – Przełęcz Isepnicka – Wielka Puszcza – Przełęcz Bukowska – Trzonka – Palenica – Porąbka ” / CC - Attribution Noncommercial, share Alike by Sebastian Nikiel
Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

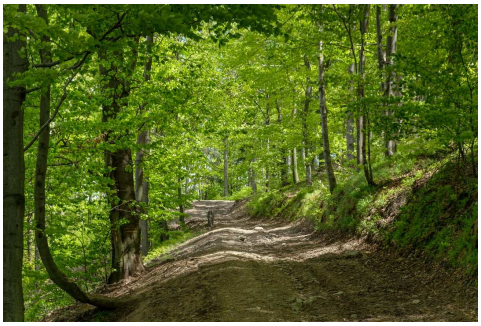

zdjęcia od góry po lewej – ostatni odcinek podejścia pod siodło w rejonie Przełęczy Isepnickiej cechuje się znacznym stopniem nachylenia traktu / widok z rzeczowego podejścia na charakterystyczny ścięty szczyt góry Żar gdzie znajduje się zbiornik elektrowni szczytowo-pompowej / nieopodal siodła – rozwidlenia szlaków przed przełączą Isepnicką / pośrodku w drugim rzędzie widok na Kiczerę / na dole po lewej masyw Kiczery widziany z rozstai szlaków (gdzie dołącza od prawej strony szlak czerwony) przed Przełęczą Isepnicką – po prawej widok z tego samego miejsca w kierunku góry Żar, oraz tu przysłoniętego przez drzewo pasma Hrobaczej Łąki i Magurki Wilkowickiej.

Na przełęczy natrafimy na drewniane ławy, warto tu z pewnością na chwilkę usiąść i odpocząć. Tym bardziej że roztaczają się z niej na prawą stronę piękne panoramy na Beskid Mały, w tym na Trzonkę – nasz kolejny cel, wchodząca w skład masywu Bukowskiego Gronia. Nieopodal drewnianej łatwy dostrzeżemy choinkę szlaków. W miejscu tym włączamy się w szlak żółty obierając kierunek na Trzonkę. **Tu uwaga!** Żółty szlak prowadzi w lewo przez Kiczerę do Porąbki, my zakręcamy w prawo, opuszczając przełęcz, wchodząc za wąską ścieżką w piękny liściasty las.

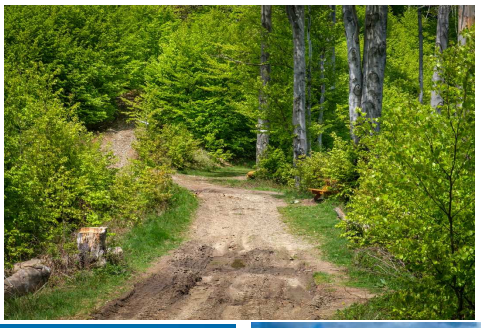

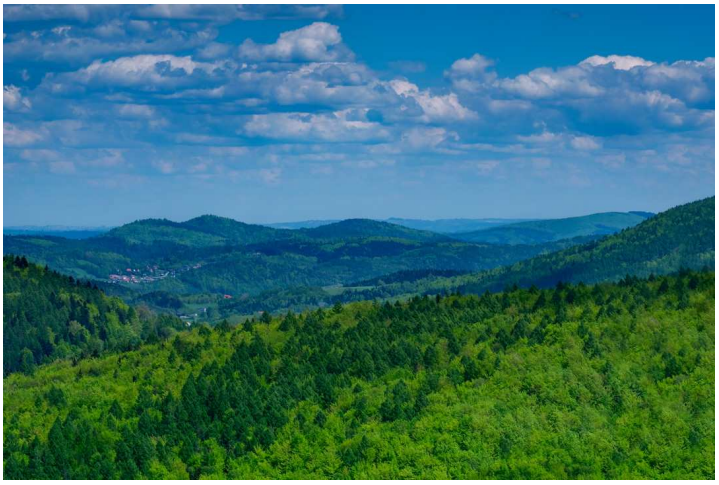
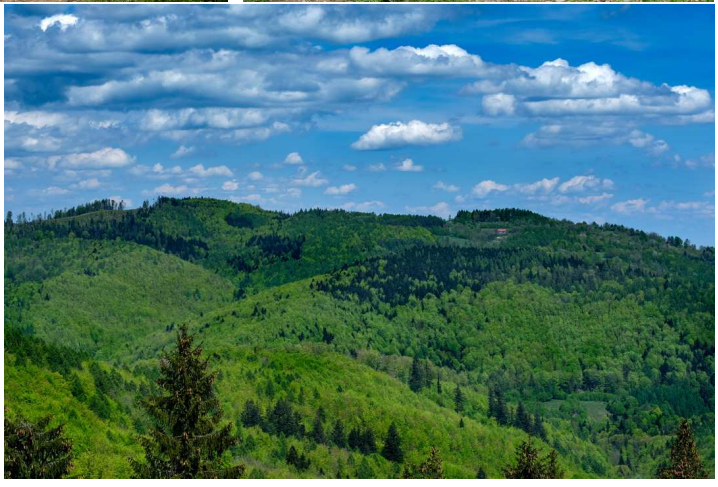

 opis szlaku: „Międzybrodzie Żywieckie – Dolina Isepnicka – Przełęcz Isepnicka – Wielka Puszcza – Przełęcz Bukowska – Trzonka – Palenica – Porąbka ” / CC - Attribution Noncommercial, share Alike by Sebastian Nikiel
Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

Tu też pewna ciekawostka, a równocześnie przydatna informacja. Szlak którym będziemy teraz podążać jest stosunkowo nowy. Został wytyczony staraniem grupy entuzjastów niespełna trzy lata temu. Z tego powodu na wszystkich starszych mapach, tudzież do roku 2018 a nawet 2019, nie ma go naniesionego. Co gorsza zdarza się że i nowe ich wydania, w tym oczywiście cyfrowe nie zostały zaktualizowane o ten szlak. Sam korzystam z mapy cyfrowej na aplikację KaMap wydawnictwa Compass wersja z 2020 roku v1.20, na której został on już umieszczony, choć niestety wciąż bez naniesionych czasów przejść i dystansu.

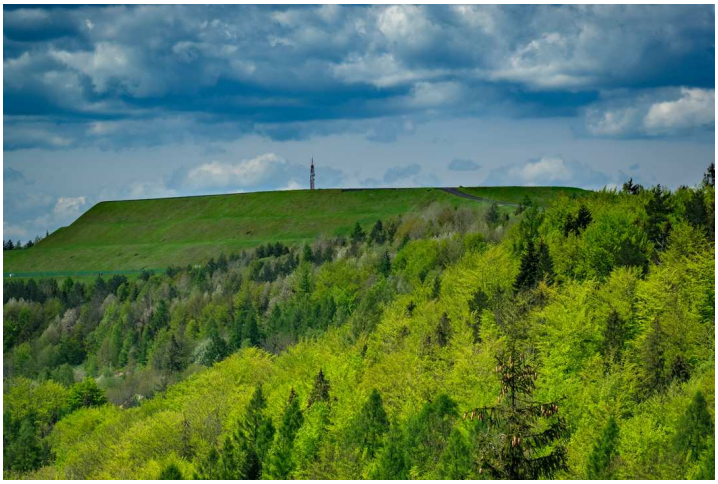

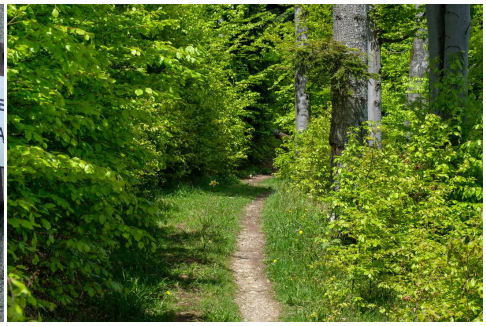

Przełęcz Isepnicka 698 m n.p.m. na dole widok na koronę zbiornika wodnego elektrowni szczytowo-pompowej na górze Żar. Ruszając z przełęczy wybieramy szlak żółty w kierunku Trzonki, zakręcając w prawo i wchodząc za wąską ścieżką w piękny liściasty las…

Według drogowskazów na jakie natrafimy na Przełęczy Isepnickiej przed nami 1 godzina 45 marszu na Trzonkę. Przed nami łatwy, około 40 minutowy, odcinek marszu za leśnym traktem trawersującym masyw Kiczery. Trakt cały czas opadając w dół sprowadzi nas do dna doliny Wielkiej Puszczy, oddzielającej oba masywy. Odciek ten nie przestawia żadnych trudności nawigacyjnych, szlak został wzorowo oznakowany. Choć muszę tu dodać że był to stan na dzień w którym tam byłem, tudzież 21.05.2021r, warunkując bowiem z jakim rozmachem szaleją tam po stoku drwale sytuacja może się na tym polu zmienić…

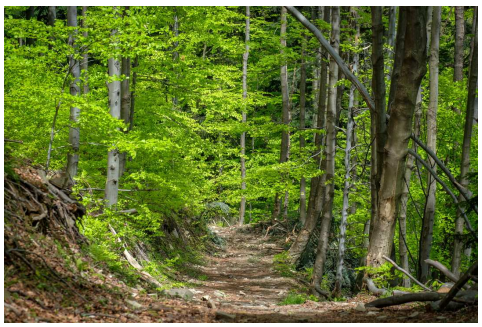
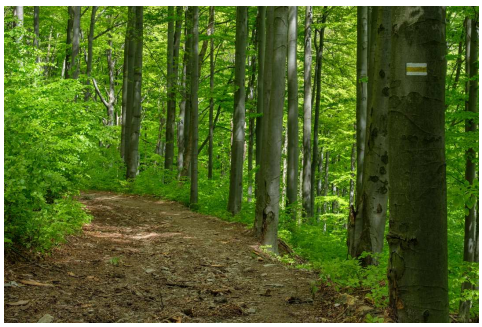

Po około 30 minutach nieforsownego marszu w dół szlak zakręci w prawo, doprowadzając do biegnącej poprzecznie leśnej drogi gospodarczej tuż przy brzegu potoku Roztoka. W miejscu tym włączamy się w nią zakręcając w lewo. Po przejściu kolejnych kilkudziesięciu metrów trakt się rozszerzy, po lewej zobaczymy budynek leśniczówki, oraz prowadzącą dnem doliny asfaltową szosę, po prawej zaś most przez który ta ostania prowadzi. Szosa ta prowadzi z Porąbki aż do Targanic przez Przełęcz Targanicką. Dotrwawszy do krawędzi szosy przekraczamy ją zakręcając w lewo, kierując się w dół w stronę Porąbki.

 opis szlaku: „Międzybrodzie Żywieckie – Dolina Isepnicka – Przełęcz Isepnicka – Wielka Puszcza – Przełęcz Bukowska – Trzonka – Palenica – Porąbka ” / CC - Attribution Noncommercial, share Alike by Sebastian Nikiel
Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

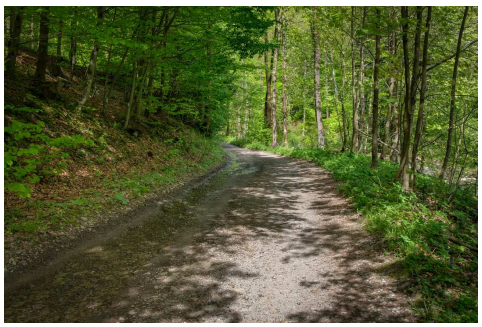

Po około 30 minutach nieforsownego marszu lasem w dół, szlak zakręci w prawo, doprowadzając do biegnącej poprzecznie leśnej drogi gospodarczej tuż przy brzegu potoku Roztoka. Tam zakręcamy w lewo podążając wzdłuż rzeczowego potoku (zdjęcie na dole po prawej).

Zanim przejdę do dalszego opisu, pora wspomnieć o kolejnej ciekawostce. Jeśli dysponujemy zapasem czasu i chęciami, podążając w prawo w górę za szosą po około 30 minutach powinniśmy dotrzeć do pamiątkowej mogiły **żołnierzy Armii Krajowej oddział „Garbnik”**. Jeśli zdecydowaliśmy się odwiedzić to miejsce, powracamy do opisanego punktu tą samą drogą, następnie kontynuując wędrówkę w dół, za opisanymi poniżej wskazówkami.

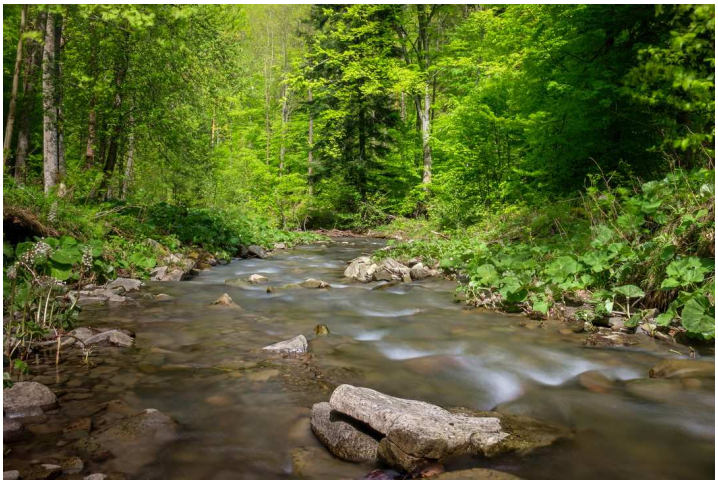
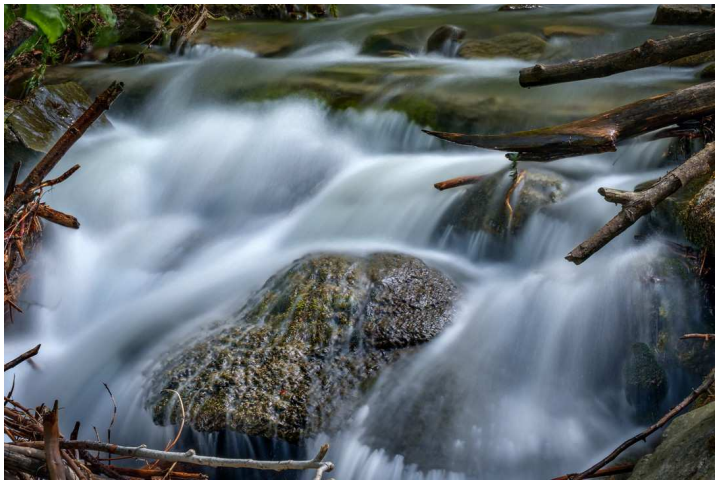

Dolina potoku Roztoki

Dokonując oceny w stosunku do całkowitej długości szlaku którym podążamy tylko ten odcinek wiodący wzdłuż szosy może okazać się problematyczny w nawigacji. Przez dłuższy czas brak tam będzie bowiem oznakowania, warto więc zapamiętać dwie rzeczy – zakręcamy w stronę Porąbki, podążając wzdłuż szosy w dół, natomiast na znak natrafmy na wiacie przystanku autobusowego znajdującego się za zakrętem drogi, około 450 metrów niżej po prawej jej stronie. Jako ciekawostkę dodam że kursują tu połączenia komunikacji gminnej z Kęt jadące przez Porąbkę i Kobiernice.

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

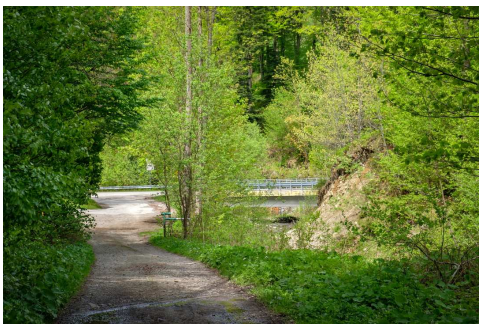
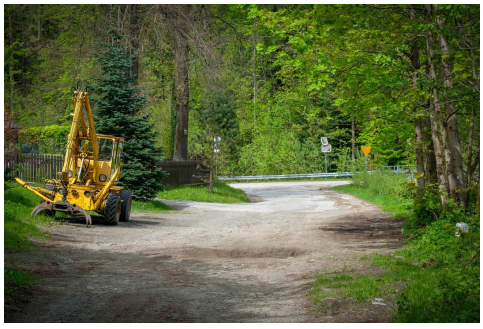

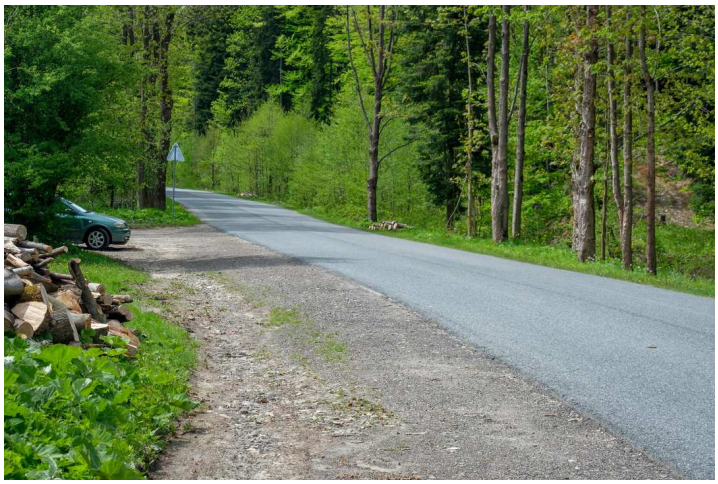

Opuściwszy Dolinę Roztoki dotrzemy na skraj polany, gdzie po lewej dostrzeżemy budynek leśniczówki, a na wprost wstęgę szosy prowadzącej z Porąbki przez Dolinę Wielkiej Puszczy aż do Targanic. W miejscu tym przekraczamy szosę zakręcając w lewo w dół – w kierunku Porąbki. Tu uwaga – jest to jedyny odcinek który nie został poprawnie oznakowany, warto tu więc zapamiętać aby kierować się na Porąbkę, oraz by trzymać się prawej strony szosy.

Tuż po minięciu wiaty przystanku dostrzeżemy niewielki most drogowy, gdzie towarzyszący nam po prawej stronie szosy nurt **potoku Wielka Puszcza** przejdzie na jej lewą stronę. W miejscu tym po prawej dostrzeżemy kaskady „Potoku" (nazwa adekwatna do znaczenia…). W chwili gdy byłem tam sam potok ten wyjątkowo był zasobny w wody, które wartko płynąc, z łoskotem spadały w dół po głazach tworząc efektowne kaskady.

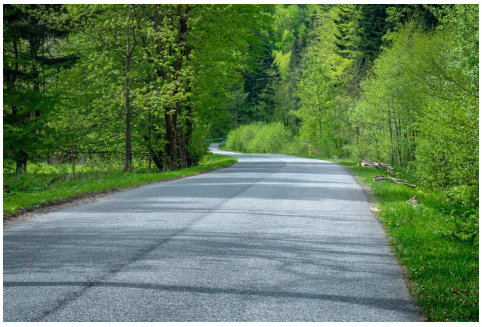
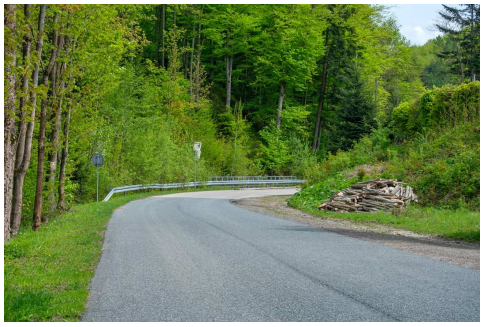

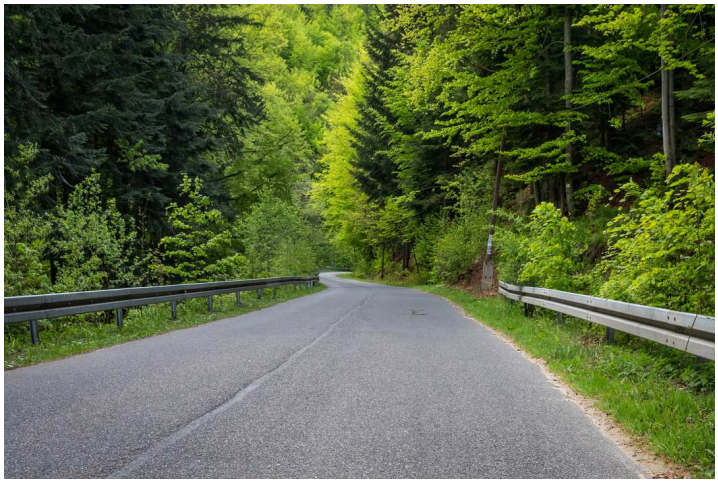

Po około 450 metrach miniemy po prawej stronie szosy wiatę przystanku autobusowego, chwilę potem szosa poprowadzi przez niewielki mostek, gdzie towarzyszący nam cały czas potok Wielka Puszcza przepływa ze strony prawej na lewą doliny. Tu też dostrzeżemy prawostronny dopływ tego ostatniego – będzie to „Potok" (to nazwa tegoż cieku), w chwili gdy byłem tam sam był on wyjątkowo zasobny w wody, tworzące w tym miejscu efektowne kaskady.

 opis szlaku: „Międzybrodzie Żywieckie – Dolina Isepnicka – Przełęcz Isepnicka – Wielka Puszcza – Przełęcz Bukowska – Trzonka – Palenica – Porąbka " / CC - Attribution Noncommercial, share Alike by Sebastian Nikiel
Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

Przechodzimy przez mostek, za którym opuścimy wreszcie asfalt, o czym poinformuje nas żółta strzałka. **Choć wygada to nietypowo w istocie szlak wyrywa tu wprost na skarpę z szosy.** Nasze ewentualne obawy szybko rozwieje tabliczka kierunkowa na jaka tam natrafimy, informująca że do Trzonki pozostało nam około 50 minut marszu. Po wspięciu się po kilku improwizowanych ziemnych stopniach, ścieżka wprowadza nas w piękny świerkowo – bukowy las. Szlak lawirując przez chwilę wśród drzew i borowin zakręci w końcu w prawo włączając się w leśną drogę gospodarczą. **Na dobrą więc sprawę wystarczyło zejść szosą kilkadziesiąt metrów niżej aby włączyć się z jej poziomu w tą samą drogę, ta uwaga może przydać się w sytuacji gdy skarpa będzie zbyt śliska po deszczu, czy to zimą.**

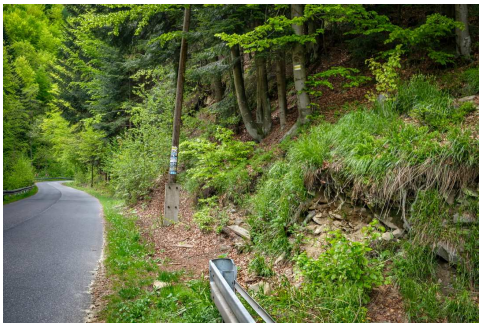

Przed nami blisko godzinny odcinek wiodący prawie w całości pod górę, do zdobycia mamy około 300 metrów deniwelacji pionowej. Przez pierwsze kilkanaście minut szlak będzie wiódł lasem mieszanym, wpierw wysokim z przewagą świerków, potem z przewagą niskich drzew liściastych. Po tym czasie dotrzemy do rozwidlenia dróg, nie ma tu jednak żadnego znacznie w którą z nich skręcimy, obie ponownie się spotkają kilkadziesiąt metrów wyżej, tuż za granicą lasu. Sama marszruta żółtego szlaku wiedzie lewą odnogą traktu.

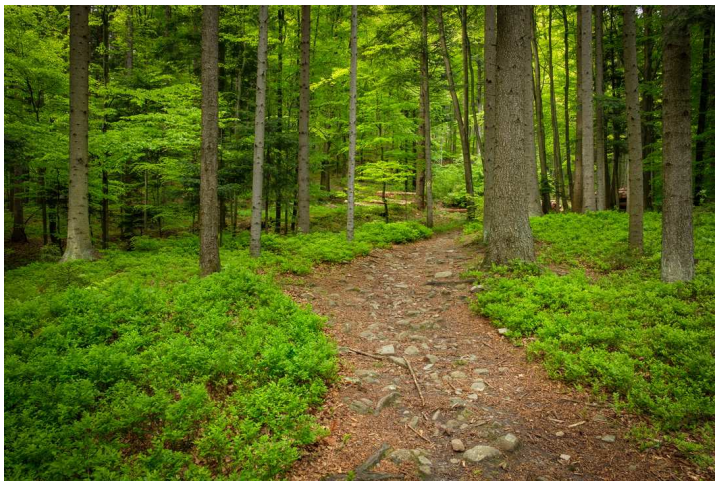

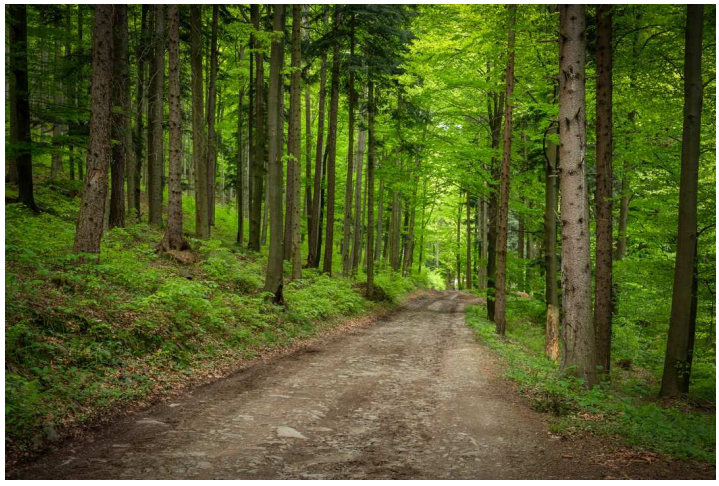

Dotarłszy do wspomnianej granicy lasu, dotrzemy na piękną, częściowo zabudowaną, rozległą górską halę. Trakt poprowadzi wprost przez nią w górę, lekko zakręcając lewo. **U szczytu hali warto obejrzeć się za siebie. Roztacza się z tego miejsca piękna panorama na Kiczerę, Przełęcz Isepnicką z której jeszcze niedawno**

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

podążaliśmy w dół do Doliny Roztoki, oraz bardziej po lewej Cisową Grapę, Przełęcz Przysłop Cisowy, Kocierz i Beskid. Odwracając się w kierunku marszu, w górze, tuż pod lasem, dostrzeżemy piękny stary dom, choć częściowo zmodernizowany wciąż będący przykładem dawnej drewnianej beskidzkiej architektury.

Mijając halę trakt ponownie wprowadzi nas w las, znów prężąc się ku niebu. Na szczęście nie będzie to zbyt długie podejście, po kilku minutach ścieżka złagodnieje zakręcając wpierw w lewo, a następnie w prawo. Wyprowadzając na kolejną, tym razem niewielką, śródleśną polanę. Chwilę potem znów rozpoczniemy nieco intensywniejsze podejście. Po lewej pomiędzy drzewami dostrzeżemy też kolejny zabytkowy drewniany dom, będzie to niechybny znak że zbliżamy się już do kulminacji grzbietu. Wkrótce potem las się przerzedzi, a ścieżka wyprowadzi nas na krawędź otwartej na prawo dużej hali szczytowej. Przed nami natomiast wyrosną kolejne zabudowania gospodarcze. Ścieżka poprowadzi w ich kierunku, by tuż przed nimi włączyć się biegnąca tam gruntową drogę dojazdową, zakręcając w lewo. **Chwilkę potem po pokonaniu krótkiego podejścia, znów podążając lasem, dotrzemy do słabo wyodrębnionego siodła Przełęczy Bukowskiej 662 m n.p.m..**

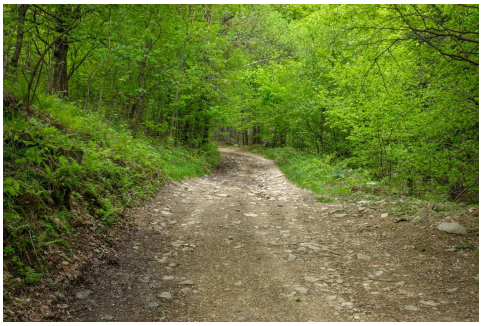
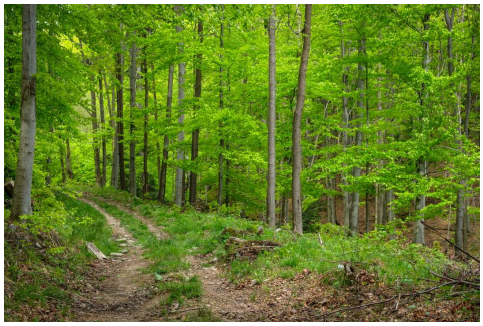
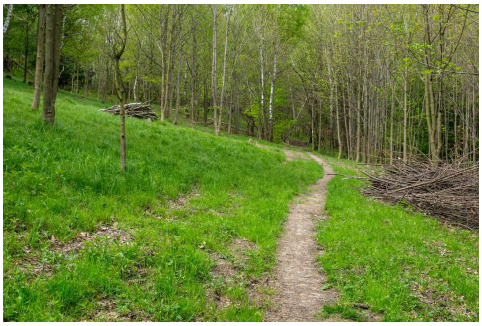

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

W miejscu tym opuszczamy szlak żółty, który w dalszym swym przebiegu sprowadza w dół do wsi Targanice, my włączamy się w szlak zielony, kierując się do Porąbki Zapora (1 godzina 45 minut). Dotarcie do tego miejsca powinno nam zająć około 1 godziny 45 minut, mi samemu zajęło to ponad dwie i pół godziny, po raz kolejny więc zachęcam do uwzględnienia w podawanych przez mapy czasach własnych możliwości. Pewną ciekawostką może być że tuż poniżej, po prawej stronie masywu przebiega granica dwóch województw – Śląskiego i Małopolskiego.

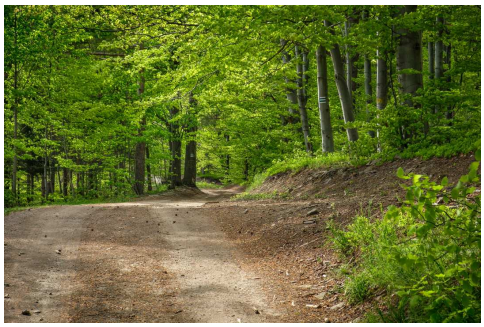
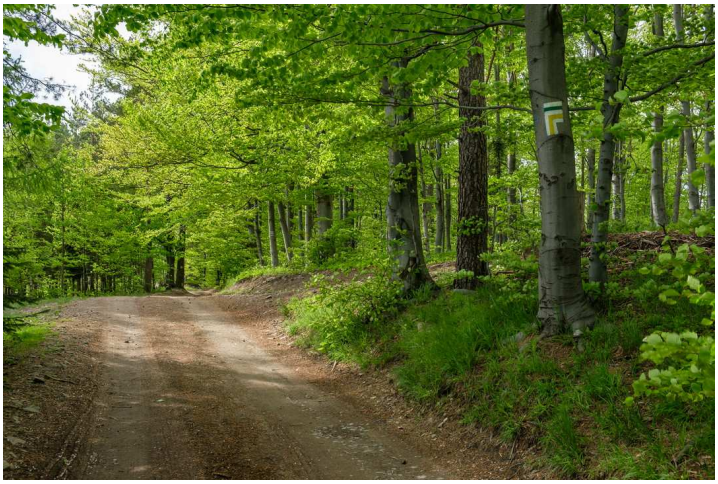

Po dotarciu do grzbietu Bukowskiego Gronia, zakręcamy w lewo, podążając za leśna drogą gospodarczą. Chwilkę potem dotrzemy do słabo wyodrębnionego siodła Przełęczy Bukowskiej 662 m n.p.m., gdzie opuszczamy szlak żółty, włączając się w szlak zielony w kierunku Porąbki Zapora przez Trzonkę.

Od chwili gdy opuściliśmy na Przełęczy Bukowskiej żółty szlak, dalsza część trasy aż do zejścia do Porąbki prowadzić będzie głównie grzbietem masywu. Kilka chwil po tym jak ruszymy z przełęczy w dalszą drogę natrafimy na kolejne rozwidlenie gdzie w prawo odbije, przez chwile nam towarzyszący, szlak niebieski również sprowadzający finalnie do Porąbki. My wciąż trzymając się grzbietu rozpoczynamy kolejne podejście, tym razem pod kulminację szczytu Trzonki.

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

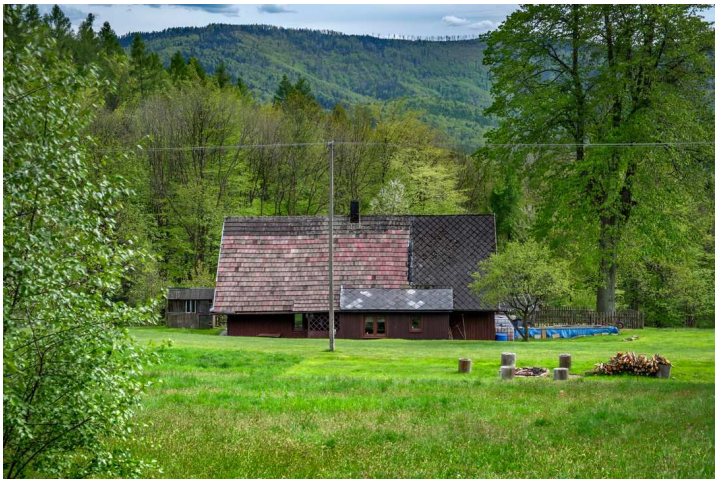
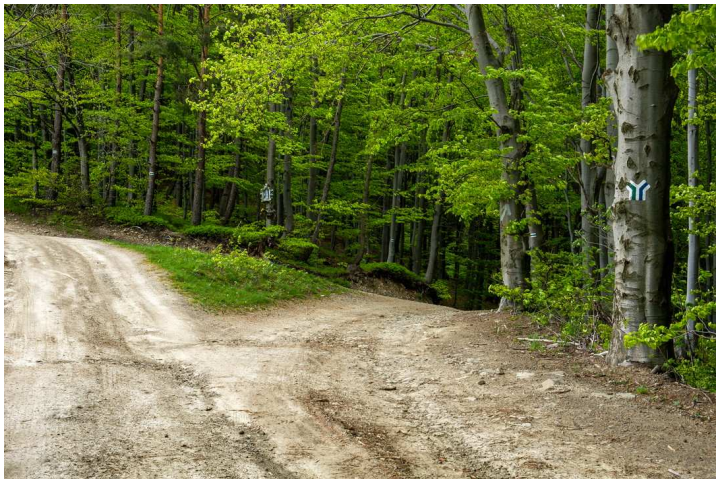

Warto tu dodać że po lewej stronie szlaku, nieopodal przełączy znajduje się chatka KTG „Limba”, którą od ponad trzydziestu lat opiekuje się Oddział Zakładowy PTTK w Andrychowie działający przy AZPB „Andropol” S.A. w Andrychowie. Obiekt czynny jest w weekendy w sezonie od maja do września, kiedy to pełnione są dyżury przez członków KTG Limba, oraz w tygodniu po wcześniejszym telefonicznym zarezerwowaniu terminu przybycia. W tej części Beskidu Małego to w zasadzie jedyna możliwość „górskiego” noclegu, pomijając kwatery prywatne.

na podstawie: www.chatki.com.pl/limba

Mijając chatkę, oraz kolejne prywatne zabudowania, które zresztą będą nam już towarzyszyć prawie do końca trasy, kontujemy podejście. Trakt którym podążamy to ulica Palenica. Po kilkunastu minutach marszu pod dość intensywne chwilami podejście, **dotrzemy do otwartej na prawo malowniczej polany z której roztaczają się piękne panoramy na Beskid Mały, Czeretniki (inaczej Pasmo Pewelskie), pasmo Jałowca, oraz Beskid Żywiecki z dobrze tu widoczną królową Beskidów – tudzież Babią Górą. Jedyny kłopot jest taki że pozostając w zgodzie z zasadami widoków tych oglądać... nie powinniśmy. Większa część polany jest bowiem własnością prywatną, o czym nie omieszka nas poinformować stosowna tablica.** Pozwólcie że spuszczę zasłonę milczenia na temat sprzedaży takich gruntów, które bezwzględnie powinny być niezbywalnym dziedzictwem i dobrem publicznym.

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

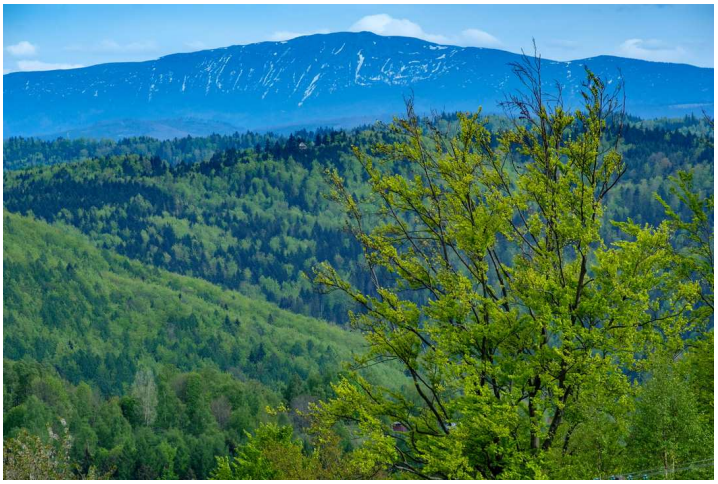

Na górze po lewej ostatni odcinek podejścia pod masyw Trzonki, po jego pokonaniu dotrzemy do otwartej na prawo polany pod szczytowej która… jest w całości własnością prywatną. Z polany można podziwiać widoki na Beskid Mały, Czeretniki (inaczej Pasmo Pewelskie), pasmo Jałowca, oraz Beskid Żywiecki z dobrze tu widoczną Babią Górą.

Przyglądając się polanie możemy też odnieść wrażenie że jest to już właściwa kulminacja szczytu. Jest to jednak wrażenie mylne. Ta znajduje się kilkadziesiąt metrów dalej. Podążamy więc wciąż tym samym traktem, nadal prowadzącym pod górę – acz już nie tak intensywnie, by po przejściu krótkiego lasku wyjść na krawędzi kolejnej, znacznie większej ale równie widokowej polany i niestety… **również będącej własnością prywatną.** Tuż poniżej, obok drewnianego podestu z zadaszeniem, zobaczymy na drzewie tabliczkę informującą że dotarliśmy na **szczyt Trzonki 727 m n.p.m.** (według niektórych map i przewodników 729 m n.p.m.).

Hala na szczycie Trzonki 727 m n.p.m. która w całości jest niestety własnością prywatną, po prawej niewielki drewniany, zadaszony taras widokowy nieopodal szczytu, widoczny również na zdjęciu po lewej...

Minąwszy kulminację Trzonki, zmienia się też zakres panoram jakie możemy podziwiać, a które w większym lub mniejszym stopniu będą nam towarzyszyć już do końca wycieczki. **Po lewej w dostrzeżemy charakterystyczny szczyt góry Żar, pobliską mu Kiczerę i Przełęcz Isepnicką, natomiast spoglądając na wprost Dolinę Międzybrodzką, a po jej drugiej stronie masyw Rogacza, Czupla, Magurki Wilkowickiej i**

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

Hrobaczej Łąki. Natomiast w szczerbie pomiędzy Żarem a Rogaczem, nieco odleglejsze szczyty Beskidu Śląskiego, w tym najwyższy szczyt tegoż pasma – Skrzyczne.

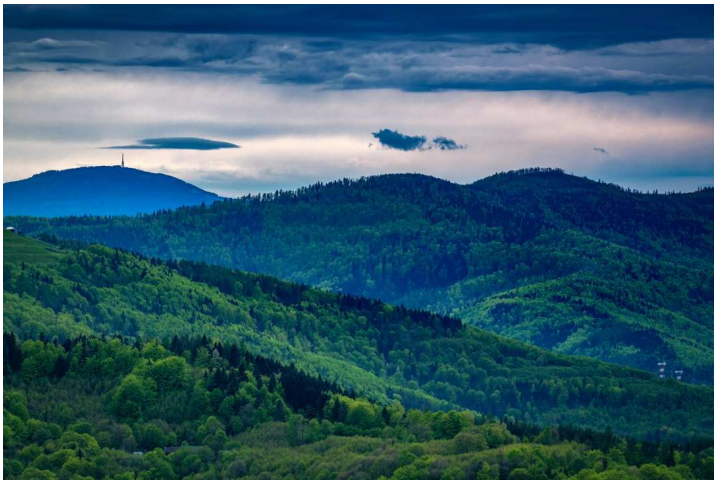
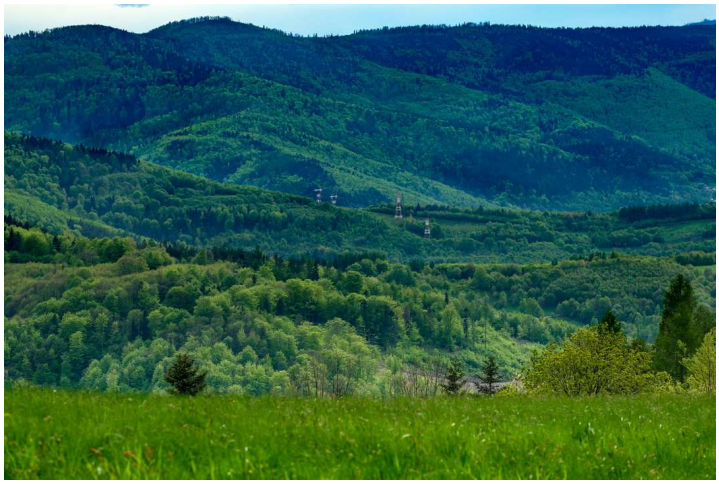

Panoramy ze szczytu Trzonki 727 m n.p.m.

Trakt będzie się w dalszym ciągu trzymał lewej krawędzi polany, prowadząc wzdłuż grzbietu masywu Bukowskiego Gronia. Po drodze będziemy mijać niewielkie zagajniki, po prawej towarzyszyć nam będzie piękny w większości liściasty las. Po kolejnych kilkunastu minutach marszu po lewej stronie traktu, za drewnianym płotem natrafimy na intrygujące drewniane obeliski. **Będzie to część przyrodniczej ścieżki edukacyjnej należącej do prywatnego ośrodka edukacyjnego „Pszczela Hala”.**

Rejon hali szczytowej przy Trzonce, oraz dalszych łąk należy do do prywatnego ośrodka edukacyjnego „Pszczela Hala”.

Przyznam że w tamtej chwili nie miałem pojęcia czym jest ten obiekt i czemu służy. Tym bardziej że z samego szlaku nie widać żadnego innego, prócz rzeczowego tajemniczo wyglądającego kręgu drewnianych obelisków, elementu ośrodka. Ich wygląd był jednak tak nietuzinkowy, że nie moglem się oprzeć chęci bliższego ich poznania. **Wkrótce jasna stała się ich zasadnicza funkcja. Jest to krąg uli figuralnych symbolizujących**

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

prasłowiańskie bóstwa przyrody. Znajdziemy na nich podobizny: Swaroga, Łady, Peruna, Welesa, Dziewanny, oraz Kupota. Szybko się też okazało że krąg ten jest tylko częścią znacznie większego kompleksu, obejmującego ponad 2 hektary łąk, starą góralską chatę, oraz zadaszenia. Jeśli kogoś zainteresowała specyfiką tego obiektu, mnóstwo ciekawych danych znajdźcie o nim i jego przeznaczeniu na jego stronie internetowej: www.pszczelahala.pl.

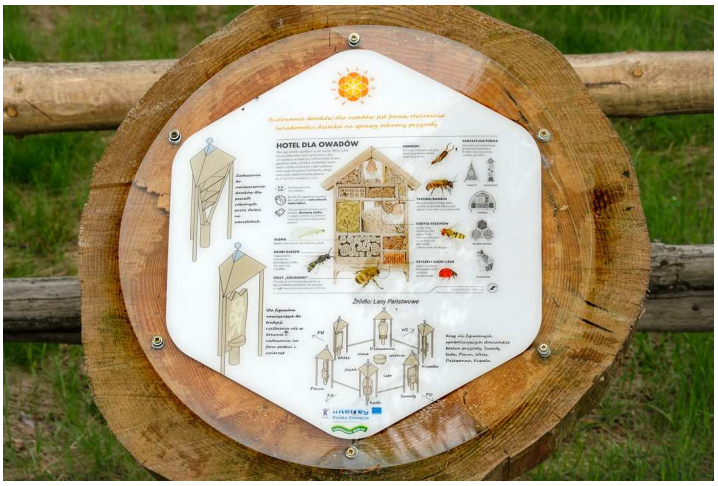

Prywatny ośrodek edukacyjny „Pszczela Hala" – tablice edukacyjne i ule figuralne, ozdobione wizerunkami prasłowiańskich bóstw przyrody: Swaroga, Łady, Peruna, Welesa, Dziewanny, oraz Kupota.

Mijając halę szlak lekko opadając wprowadzi nas do niewielkiego lasu liściastego. Po jego minięciu dotrzemy do kolejnej malowniczej, acz już zdecydowanie mniejszej hali. Spoglądając w lewo, nieco za siebie, dostrzeżemy charakterystyczny kształt Babiej Góry, natomiast na pierwszym planie przez cały czas będzie dominować pasmo Kiczery i Żaru. Wkrótce znów szlak odbije nieco w prawo wprowadzając z powrotem w las. Po kilku minutach wędrówki dotrzemy do śródleśnego siodła. W miejscu tym dostrzeżemy na drzewie tablicę informacyjną z naniesionym przebiegiem naszego szlaku na masyw Bukowskiego Gronia, wraz z zaznaczeniem aktualnej pozycji.

Prywatny ośrodek edukacyjny „Pszczela Hala" – ogólnodostępna wiata za którą znajdują się ule figuralne...

Właściwy szczyt tego ostatniego znajduje się nieco po prawej od żółtego szlaku, prowadzi na niego szeroka i łatwa ścieżka, odbijająca w prawo. Dotarcie na szczyt powinno nam zająć nie więcej niż 20 – 25 minut, przy

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

czym należy doliczyć drugie tyle na powrót do rozwidlenia gdzie opuściliśmy żółty szlak. Na szczycie Bukowskiego Gronia stoi krzyż, postawiony tutaj w jubileuszowym 2000 roku. Jest na nim napis: *„Odróżćcie się pod względem narodowym i religijnym, a da wam Bóg przyszłość szczęśliwą”* (na podstawie wikipedii).

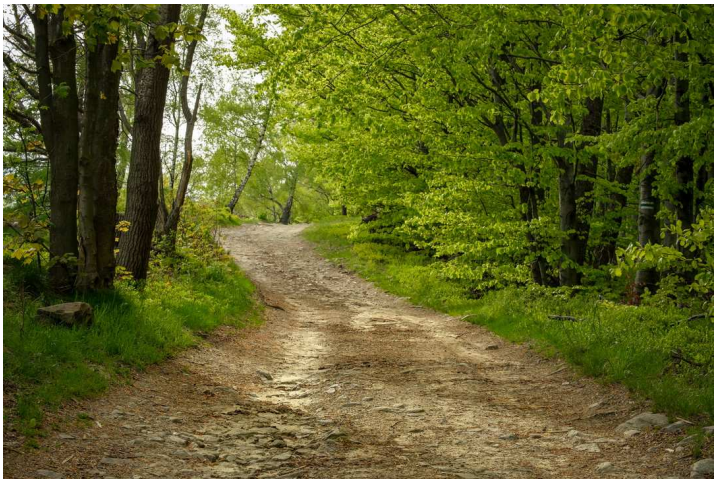

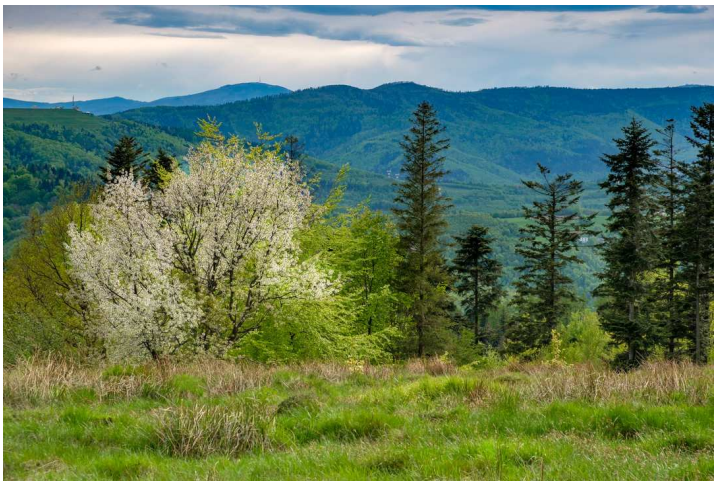

Podążając dalej za żółtymi znakami przez las, wkrótce dotrzemy do kolejnej z polan, o podobnym zakresie widoków. Tuż za jej krawędzią, od naszej odbije w prawo inna leśna droga gospodarcza, my jednak wciąż trzymamy się grzbietu Bukowskiego Gronia podążając za opadającym w dół traktem. **Od tego momentu czeka nas już wyłącznie schodzenie w dół.** W końcu po kilku minutach trakt odbije w lewo opuszczając grzbiet masywu, ostro opadając w dół. Tu ponad linią drzew będziemy mogli po raz już ostatni w takim zakresie podziwiać masyw góry Żar, Kiczery, Przełęczy Isepnickiej, oraz Cisowej Grapy. Po strawersowaniu zbocza szlak zakręci tym razem w prawo, tu w przesiece pomiędzy drzewami dostrzeżemy w dole zaporę w Porąbce.

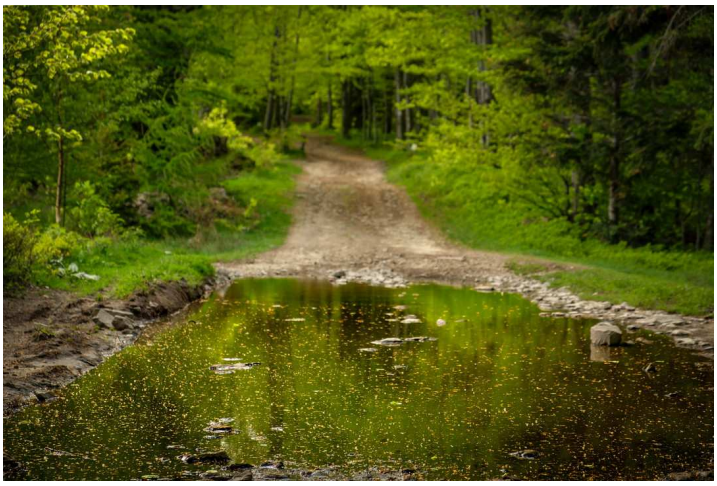

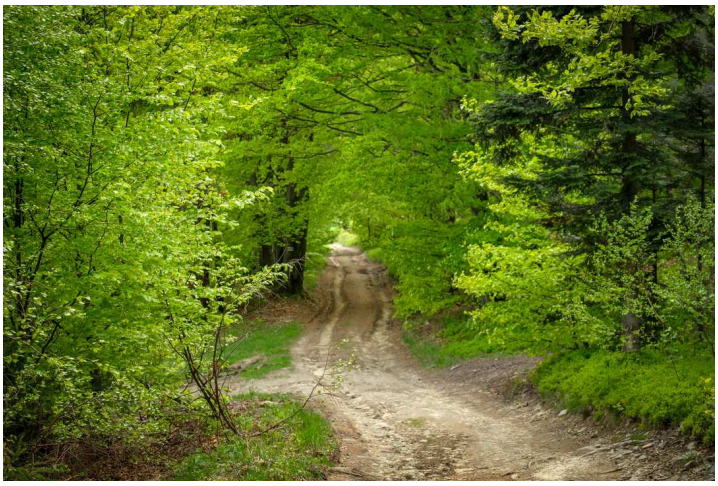

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

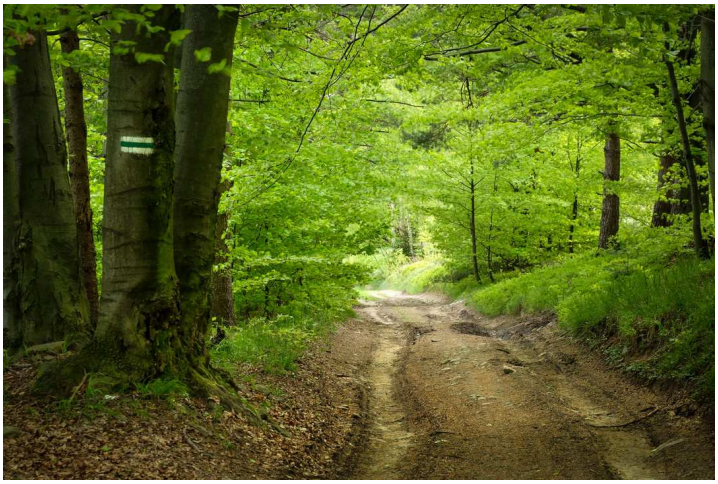

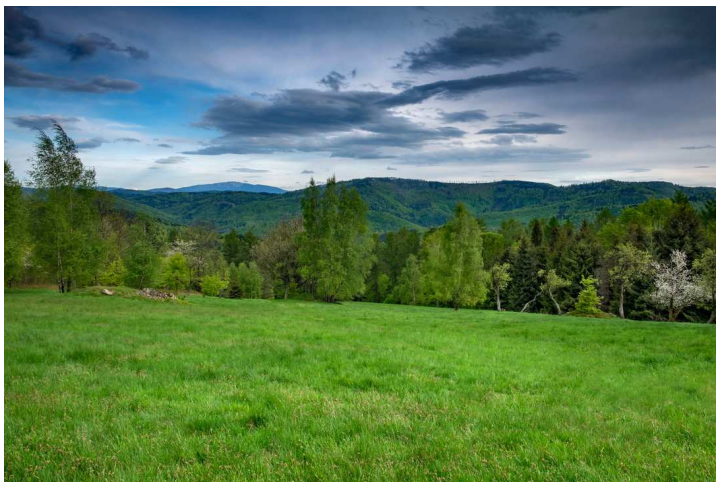

Przed nami ostatni, prowadzący cały czas intensywnie w dół odcinek szlaku. Szlak prowadząc kamienistą drogą zakręci w prawo, przeprowadzając nas przez niski świerkowo – olchowy las, by zaraz za nim zakręcić w lewo, a następnie w prawo doprowadzając nas do otwartej na prawo przesieki. **Z tego miejsca będziemy mogli zobaczyć ponad linią drzew obszerną panoramę obejmującej swym zakresem Kobiernice, Bujaków, Pisarzowice, aż po Czechowice – Dziedzice i jezioro Goczałkowickie.**

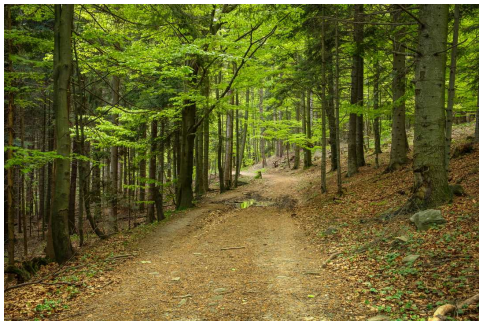
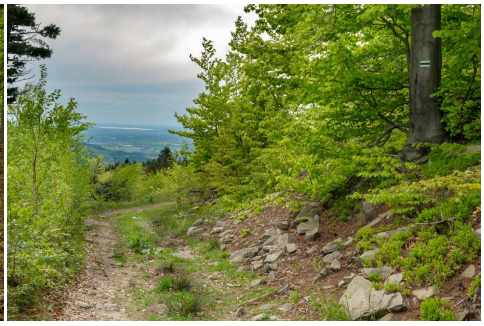
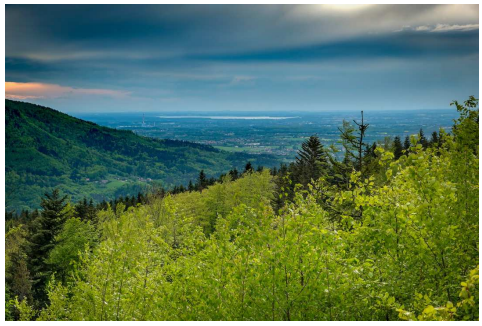

Wkrótce potem znów zanurzmy się w lesie, podążając łagodnym łukiem w prawo. Po kilkudziesięciu metrach ścieżka się wyprostuje ponownie intensywniej opadając w dół. Niedługo potem dotrzemy do śródleśnego skrzyżowania, w miejscu tym wskazane jest zachowanie wzmożonej czujności, o czym przypomina sam znak wykrzyknika na drzewie. Wkrótce bowiem nasz żółty szlak odbije w lewo, ostro opadając dół.

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

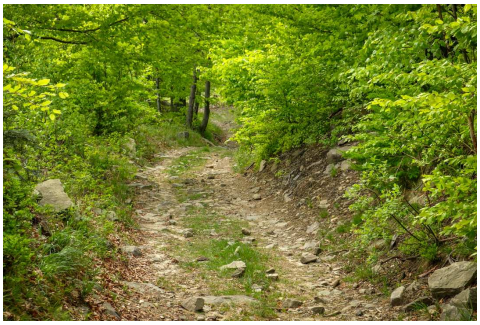
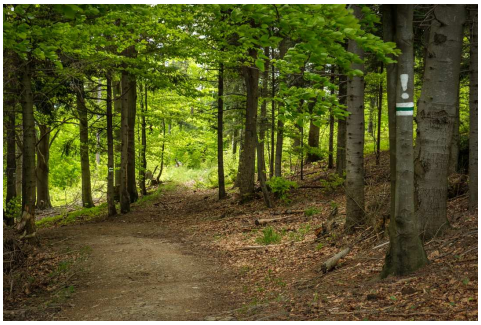
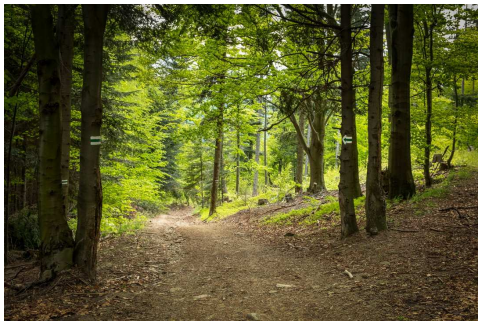

Po pokonaniu około 250 metrów szlak nieco złagodnieje na chwilę się poziomując. Tu po prawej, nieopodal szlaku dostrzeżemy rozległą, stosunkowo nową polanę, świadectwo prowadzonych tam prac wyrębowych. Niestety w chwili gdy tam dotarłem aura wyjątkowo nie sprzyjała fotografii… błękit nieba upstrzony białymi obłokami jaki towarzyszył mi w chwili startu na szlak, ustąpił przed naporem szaroburej ściany chmur pędzonych porywistym wiatrem. W każdym razie z miejsca tego roztacza się panorama obejmująca przede wszystkim masyw Hrobaczej Łąki, a po prawej w dole Kobiernic.

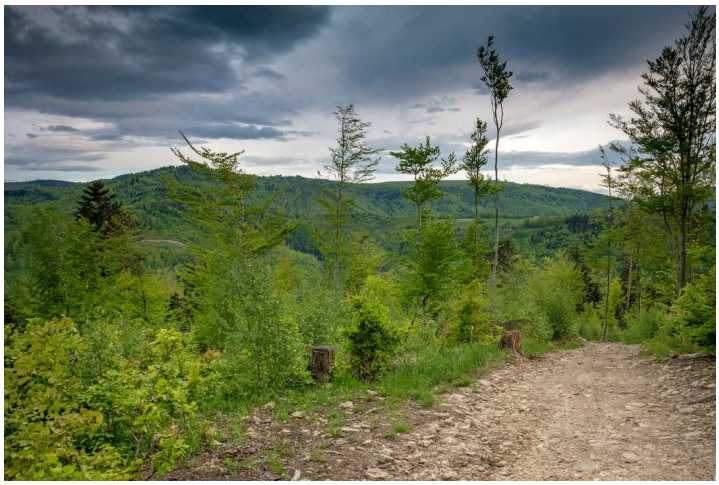
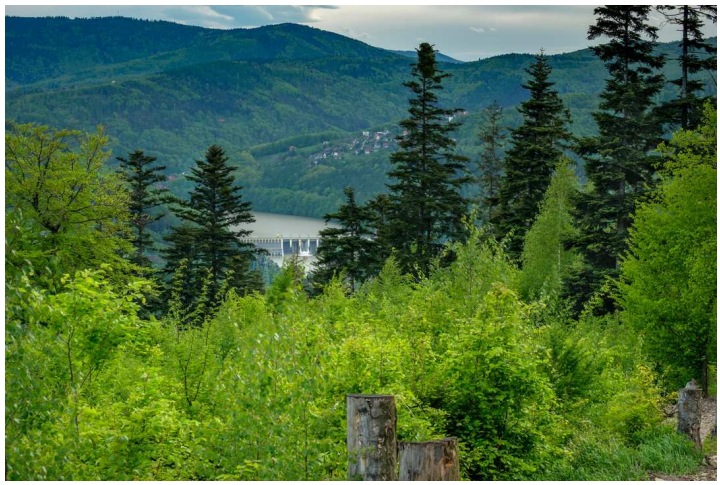

Ostatnia z polan w rejonie grzbietu Bukowskiego Gronia skąd możemy podziwiać panoramy na towarzyszący nam przez większość czasu masyw góry Żar, Kiczery, Przełęczy Isepnickiej, oraz Wielkiej Cisowej Grapy, chwilę potem szlak opadając opuści grzbiet masywu, doprowadzając do niewielkiej przesieki gdzie ponad linią drzew będziemy mogli dostrzec dolinę Międzybrodzką i koronę zapory w Porąbce.

Po chwilowej pauzie szlak znów zacznie intensywnie opadać w dół, dając wycisk naszym kolanom. Na szczęście jest to już ostatni odcinek o tak dużym stopniu nachylenia. Ścieżka zakręcając w lewo poprowadzi nas ponownie lasem. **Niedługo potem dotrzemy do ostatniego, za to jakże efektownego, punktu widokowego na tym szlaku, znajdującego się na zboczach Palenicy. Po lewej tuż przy trakcie, na mocno nachylonych stokach stoi drewniana ławeczka. Widok z tego miejsca doprawdy potrafi zachwycić.** Sam on może być powodem by podejść do tego miejsca z Porąbki, byłby to zresztą dobry pomysł na co prawda nieco forsowny, ale niezbyt długi spacer.

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

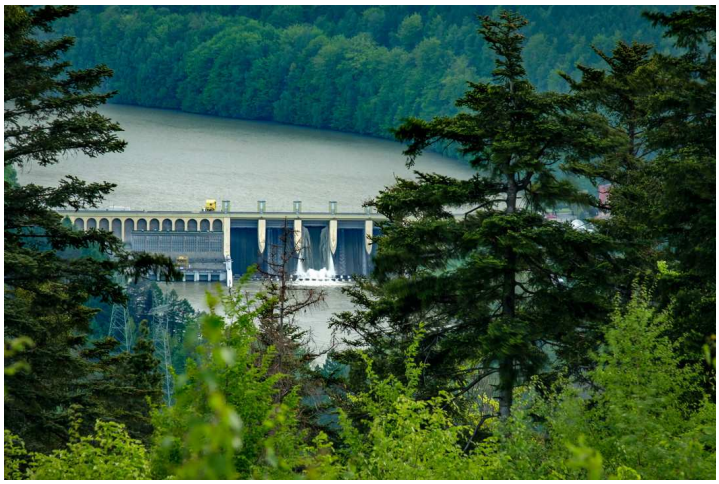

Panorama obejmuje większość doliny Międzybrodzkiej, spoglądając od lewej dostrzeżemy opadające ku przecinającemu dolinę jezioru Międzybrodzkiemu zbocza góry Żar, tamę w Porąbce, wstęgę rzeki Soły, zabudowanie bliskiej już Porąbki z charakterystyczną wieżą Parafii Narodzenia Najświętszej Marii Panny w Porąbce, obok czerwony dach remizy strażackiej, dalej spoglądając w górę po przeciwległej stronie doliny od lewej masyw Rogacza, Czupla, Magurki Wilkowickiej, Hrobaczej Łąki, oraz Bujakowskiego Gronia. Po prawej zaś w dole Kobiernice, oraz odleglejsze wsie i gminy.

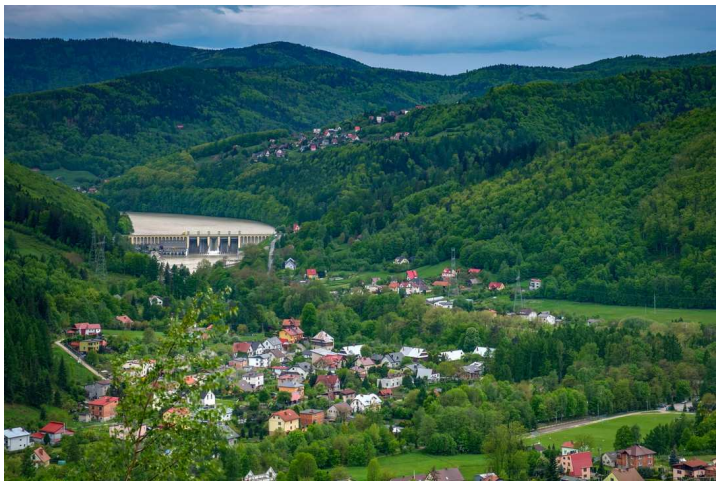

Ostatnią atrakcją na rzeczowym szlaku jest punkt widokowy na zboczach Palenicy – tu na górze po lewej widok na zabudowania wsi Porąbka w Dolinie Międzybrodzkiej, oraz tamę w Porąbce, na dole po lewej centrum Porąbki, po prawej widok na masyw Bujakowskiego Gronia, oraz Hrobaczej Łąki...

Rozpoczynając dalszy marsz pozostanie nam już do pokonania ostatni, łatwy w nawigacji terenowy odcinek szlaku, prowadzący cały czas w dół lasem. Po kilku minutach dotrzemy do dużej polany gdzie krzyżuje się kilka dróg gospodarczych. **W miejscu tym kończy się nasza górska wędrówka, pozostało nam już jedynie dotarcie do centrum wsi Porąbka.** Stojąc zwróconym w stronę doliny, zakręcamy w lewo, podążając wzdłuż ulicy Gajowej. Niedługo potem po prawej pojawią się schowane wśród zarośli pierwsze budynki. **Po około 280**

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

metrach szlak zakręci w prawo wprowadzając pomiędzy budynki.

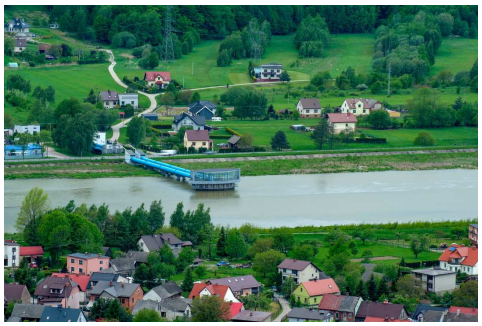

Po lewej i w środku panoramy z punktu widokowego na zboczach Palenicy, po prawej ostatni „górski" odcinek szlaku – w miejscu tym zakręcamy w lewo włączając się w ulice Gajową...

Kilka chwil potem dotrzemy do asfaltowej wąskiej drogi dojazdowej, będzie to ulica Granitowa. Podążamy za nią w dół, by po około 300 metrach dotrzeć do skrzyżowania z ulicą Bukowską. Przechodzimy na jej drugą stronę zakręcając w lewo. Z miejsca tego roztacza się piękny widok na masyw Bujakowskiego Gronia i Hrobaczej Łąki. Podążając wzdłuż szosy, jej prawą stroną, po kilkudziesięciu metrach dotrzemy do kolejnej krzyżówki, skręcamy tu w prawo, włączając się w ulicę Cmentarną. Przed nami kilkanaście minut marszu, cały czas tą właśnie ulicą. Po drodze, mienimy zlokalizowany po prawej stronie cmentarz, za którym szosa zakręci w lewo, prowadząc piękna zacienioną aleją. Po prawej pomiędzy drzewami dostrzeżemy boisko sportowe, natomiast bardziej po lewej zabytkowy budynek Parafii Narodzenia Najświętszej Marii Panny.

...po około 280 metrach wędrówki ulicą Gajową szlak zakręci w prawo wprowadzając pomiędzy budynki. Chwilę potem dotrzemy do asfaltowej wąskiej drogi dojazdowej, będzie to ulica Granitowa. Podążamy za nią w dół, by po około 300 metrach dotrzeć do skrzyżowania z ulicą Bukowską. W miejscu tym żegnać nas będą widoki na masyw Bujakowskiego Gronia i Hrobaczej Łąki. Tam też przechodzimy szosę, by po kilkudziesięciu metrach dotrzeć do kolejnej krzyżówki gdzie skręcamy w prawo, włączając się w ulicę Cmentarną.

Szosa sprowadzi nas do budynku rzeczowej parafii, którą miniemy po lewej stronie. Tuż za nim dotrzemy do centrum wsi Porąbka, stając przed budynkiem Domu Kultury, oraz zlokalizowanej nieco po lewej remizy strażackiej. Tu kierując się na Dom Kultury przechodzimy szosę, a następnie zakręcamy w lewo, mijając wspomnianą remizę i sklep spożywczy, docierając do głównego skrzyżowania. Tam zakręcamy w prawo, niedługo potem dochodząc do mostu na Sole, którą przekraczamy by dotrzeć do głównej szosy prowadzącej z Kobiernic przez Międzybrodzie do Czernichowa – ulicę Bielską. Tuż za mostem, po stronie prawej, dostrzeżemy przystanek autobusowy skąd odjeżdżają PKS-y w kierunku Bielska-Białej.

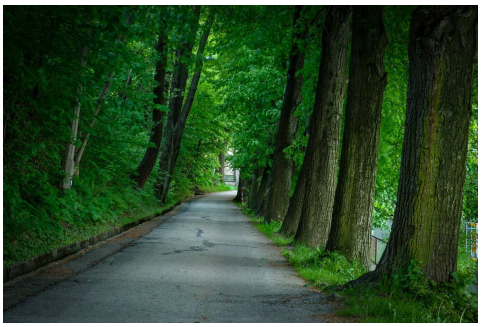

Po lewej ulica Cmentarna którą podążamy w dół, aż do centrum wsi. Szosa wyprowadzi nas w rejonie Domu Kultury w Porąbce.

Dostępność trasy / ostrzeżenia:

Średniej długości trasa dostępna przez cały rok, w każdych warunkach pogodowych. Dobrze oznakowana, z wyłączeniem kilku miejsc prowadzących wśród zbudowań na odcinku Międzybrodzie Żywieckie III – źródełko Ks. Józefa, oraz doliny Wielkiej Puszczy do skrętu prowadzącego na Trzonkę. Szlak w przebiegu którego występuje kilka intensywnych podejść, możliwych również do pokonania przez osoby słabiej przygotowane

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org

fizycznie, w takim jednak przypadku należy pamiętać o dodaniu do podawanych czasów przejść odpowiedniej jego rezerwy, dopasowanej do własnego tempa marszu. **Ze względu na brak stałych schronisk na całej długości trasy, należy pamiętać o zabraniu ze sobą odpowiedniej ilości napojów, jedzenia, oraz właściwej do pory roku i warunków odzieży.**

Po lewej widok z ulicy Bielskiej w kierunku masywu Bukowskiej Gronia, po prawej Porąbki. Widać tu most drogowy którym przechodzimy z centrum Porąbki przez rzekę Sołę do ulicy Bielskiej – tuż za nim po lewej stronie znajduje się przystanek PKS skąd odjeżdżają autobusy w kierunku Bielska-Białej...

Uwaga – szlak prowadzący z Przełęczy Isepnickiej przez Dolinę Roztoki, Wielka Puszczę, na Trzonkę jest stosunkowo nowy, w związku z czym bardzo często nie jest on uwzględniany w wydawnictwach kartograficznych, zarówno papierowych jak i elektronicznych. Rzeczowa trasa jest dostępna na mapie dla aplikacji KaMap wydawnictwa **Compass wersja z 2020 roku v1.20**, choć niestety również tam wciąż bez naniesionych czasów przejść i dystansu.

Przydatne linki:

- Komunikacja Beskidzka (dawny PKS Bielsko-Biała) wyszukiwarka połączeń – https://www.komunikacjabeskidzka.pl/index.php/wyszukiwarka-polaczen/
- Miejski Zakład Komunikacji Żywiec / linia nr 17 – http://www.mzk.zywiec.pl/rozklad-jazdy
- chatka KTG „Limba" – http://www.andrychow.pttk.pl/chatka.html

Ważne telefony / e-mail:

- GOPR numer alarmowy – 985 lub 601 100 300
- międzynarodowy numer ratunkowy – 112

Wykorzystane źródła:

- **Wikipedia:**
  - Bukowski Groń – https://pl.wikipedia.org/wiki/Bukowski_Groń
  - Chatka KTG „Limba" – http://www.chatki.com.pl/limba
- Ośrodek Edukacyjny „Pszczela Hala" – https://pszczelahala.pl/project/pszczela-hala

Cytaty i informacje o opisywanych obiektach, lub miejscach, wykorzystano w opracowaniu zgodnie z art. 29 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, jako ograniczenie majątkowych praw autorskich na rzecz dozwolonego użytku, zgodnie z nowelizacją rzeczowej ustawy z 2015 roku, wyłącznie w celu prezentacji i szerszego omówienia poruszanych wątków, pozostających w związku z jego głównym tematem.

opracowanie i zdjęcia:

Sebastian Nikiel
publikacja: 27.06.2021

www.zyciepisanegorami.pl

www.zyciepisanegorami.pl
kontakt: zyciepisanegorami@gmail.com

Prawa autorskie – można wykorzystywać nieodpłatnie wyłącznie w zastosowaniach niekomercyjnych, oraz z uznaniem i zachowaniem autorstwa, zgodnie z licencją Creative Common 3.0 – www.creativecommons.org / Copyright – can be obtained in a non-commercial manner and with the recognition and behavior made, in accordance with the license under the Creative Common 3.0 license – www.creativecommons.org